

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Lūgumrakstu komiteja

28.3.2007

ZIŅOJUMS

par Madrides, Valensijas un Andalūzijas apmeklējumu vietējo apstākļu novērtēšanai

2007. gada 27. februāris – 3. marts

Lūgumrakstu komiteja

Referenti: *Marcin Libicki, Michael Cashman*

Ievads

Lūgumrakstu komiteja joprojām ir noraizējusies un ļoti satraukta par daudzu Eiropas pilsoņu likumīgo tiesību pastāvīgo un ilgstošo noliegumu Spānijā, jo īpaši Valensijas reģionā, attiecībā uz viņu zemi un mājām. Viņi ir kļuvuši netiešiem upuriem daudzām nekontrolētām urbanizācijas programmām, kuru pamatā ir tiesību akti, kas piešķir privilēģijas un īpašumu pilsētplānotājiem un liedz indivīdiem tiesību neaizskaramību.

Daudzos dokumentētos gadījumos pilsētu padomes ir sagatavojušas pilsētas attīstības plānus nevis to patieso vajadzību apmierināšanai, kas saistītas ar iedzīvotāju skaita palielināšanos un tūrismu, bet gan, kā tas bieži izrādās, drīzāk alkatības un mantrausības dēļ. Nepaiet ne diena bez ziņām par vēl vienu mēru vai pilsētas padomnieku, pret kuru ir uzsākta izmeklēšana vai kurš ir apsūdzēts aizdomās par korupciju saistībā ar urbanizācijas programmām. Cik daudz pilsētplānotāju ir tā vai citādi saistīti ar personām, kas kontrolē pašvaldības, kuras savukārt tiem nodrošina milzu peļņu no zemes pārveidošanas darījumiem un lauku zemes pārvēršanas par pilsētas zemi, kā arī īpašniekiem nepamatoti noteiktu izmaksu pārvēršanas pilsētplānotāju peļņā?

Spānijas Vidusjūras piekrastes reģionā izplatās ne tik daudz plānotā vietējo kopienu ilgtspējīgā attīstība, kaut arī tāda pastāv, bet gan pārāk bieži tā ir kopienas un kultūras aplaupīšana, piekrastes noklāšana ar betonu, trauslās floras un faunas iznīcināšana un mazākuma masveida iedzīvošanās uz vairākuma rēķina. Kalnu nogāzes kā slimība pārņem identiskas mājas nevis tāpēc, ka tās ir vajadzīgas, bet gan tāpēc, ka tās dod peļņu pilsētplānotājiem un būvuzņēmējiem, arhitektiem un juristiem.

Aptuveni pēdējo divdesmit gadu laikā arvien vairāk cilvēku iegādājas īpašumus Spānijas Vidusjūras piekrastē ar patīkamo klimatu, vai nu lai sāktu jaunu dzīvi, vai pavadītu pensijas gadus. Arī Spānijas iedzīvotāji pamet pilsētas, lai iekārtotos uz dzīvi skaistajos lauku apvidos. Šo tendenci pavada jauni tiesību akti par zemi, kuru mērķis ir nodrošināt racionālu attīstības procesu. Urbanizējot lauku īpašumus, būvniecības nozare ir sasniegusi nepieredzētu ekonomisku uzplaukumu. Cik daudzus Spānijas būvuzņēmumu īpašniekus tagad var atrast „*Forbes*” bagātnieku saraksta pirmajā simtniekā vai pasaulē bagātāko cilvēku sarakstā?

Daudzi izvēlējās iegādāties īpašumus mazāku ciematu kopienās un nopirka vecākas lauku mājas bez iedzīvotājiem, kuras pārdeva bijušo zemnieku saimniecību ģimenes, lai tās restaurētu – ēkas, kuras tikai iegūtas pilnīgi likumīgā veidā. Likumīgi iegūtām īpašumtiesībām parasti ir jā saglabājas, varbūt izņemot pamatotu un pareizi definētu sabiedrības interešu gadījumus, kad ir jāsniedz atbilstīga kompensācija. Tomēr tieši tās ēkas, kuras ir uzbūvētas un atjaunotas uz lauku zemes, ir visneaizsargātākās attiecībā uz tāda tipa dzīvojamām mājām, kas radušās, pateicoties Spānijas jaunajiem mājokļu tiesību aktiem, kas ir radījuši situācijas, kurās ģimene māja nav drošāka par smilšu pili.

Kā jau ziņots iepriekš, īpašnieki ir kļuvuši par zemes piesavināšanās un tādu likumu kā *LRAU* (Pilsētplānošanas regulācijas likums) un pašlaik Valensijā pieņemtā *LUV* (Valensijas urbanizācijas likums) upuriem, kas piespiež īpašniekiem atdot 10 % viņu zemes bez kompensācijas it kā ļoti nepārliciecināmi definētiem sociāliem mērķiem, un pēc tam liek skaidrā naudā vai gaudā samaksāt patvaļīgi uzliktu samaksu par jauno infrastruktūru, kas var sasniegt desmitus tūkstošu eiro vai vairāk par 50% no zemes un par kuru ir izlēmis īpašuma attīstītājs,

nekonsultējoties ar zemes īpašniekiem.

Dažos gadījumos pašvaldības iestādes pat apgalvo, ka nezina sīkāku informāciju par piedāvātajiem būvobjektiem, kurus paredzēts būvēt uz zemes, ko domes ir paredzējušas urbanizācijai, kad tiks veidoti ceļi cauri cilvēku lauku mājām vai būvētas jaunas mājas iedzīvotāju piemājas dārzā. Dažos gadījumos viņi nedara neko vairāk kā tikai uzspiež par leģendu kļuvušo gumijas zīmogu. Turklāt daudzi cietušie var nemaz nebūt informēti par to, ka viņu mājas ir apdraudētas līdz brīdim, kad ierodas buldozeri. Zemes sagrābšanas upuri ir skaitāmi desmitos tūkstošu.

Ciemat iedzīvotāji pēkšņi atklāj, ka viņu lauku kopienas izmērs un iedzīvotāju skaits pēkšņi ir neproporcionāli palielinājies neievērojamu pilsētas mēru ambīciju dēļ, kurus piesaistījuši īpašumu attīstītāju viltīgie aicinājumi. Bet viņi nesaņems reālu kompensāciju par savām grūtībām vai ieguldījumiem. To saņems īpašumu attīstītāji. Ilgtermiņa pārkāpumu kontekstā ietekme uz apkārtējo vidi, ūdens un energoapgādes pieejamība un būvniecības programmas prasības pašas par sevi bieži ir nekas vairāk kā tikai otršķirīgi apsvērumi tiem, kuri saņem atlīdzību un kuriem nekad nebūs jādzīvo pašu izveidotajos pilsētu apbūves projektos neatkarīgi no tā, vai golfa laukums būs vai nebūs iekļauts kā lielākais mārketinga piesaistes līdzeklis.

Turklāt ir parādījis vēl kāds fenomens, kas dara raizes, jo aizvien vairāk Eiropas iedzīvotāju labticīgi iegādājas īpašumu, lai pēc juristu, nekustamo īpašumu aģentu un būvuzņēmēju pakalpojumu, nemaz nerunājot par nodokļiem, apmaksas uzzinātu, ka viņu mājas ir atzītas par nelikumīgām un ka viņi ir kļuvuši par nežēlīgu pašvaldību upuriem, kuras apzināti apstiprina jaunas būves uz zemes, kas nav oficiāli paredzēta šādam nolūkam. Iedzīvotāji kļūst par apsūdzētajiem; pašvaldības – par pasīviem starpniekiem, reģionālā valdība neuzņemas nekādu atbildību, un valsts iestādes apgalvo, ka tās nevar iejaukties, neraugoties uz ES tiesību aktiem un ES līguma saistībām. Šī ir Eiropa ar pārvietošanās brīvību, preču un pakalpojumu aprites brīvību, un nesodāmu ļaunprātīgas izmantošanas brīvību.

Lūgumraksti

Pirmais, visplašāk atbalstītais lūgumraksts (ar vairāk nekā 15 000 parakstiem) tikai saņemts 2003. gada sākumā, un to iesniedza Valensijas iedzīvotāju rīcības grupa *Abusos Urbanisticos-No!* (AUN), ko veidoja zemes sagrābšanas upuri. Daudzus citus lūgumrakstus iesniedza vietējo kopienu apvienības, dažkārt pārstāvot emigrantu grupas no Vācijas, Beniluksa valstīm, Apvienotās Karalistes un tā tālāk. Daudzus lūgumrakstus iesniedza Spānijas iedzīvotāji. Tā kā pienāca aizvien jauni lūgumraksti, kļuva neiespējami tos reģistrēt katru atsevišķi, un tos tikai reģistrēja kā AUN lūgumrakstu atbalstošus dokumentus. Pēc notikušā var teikt, ka tā, bez šaubām, bija kļūda, taču tas bija nepieciešams saņemto sūdzību apjoma dēļ.

Kopš tā laika lūgumrakstu iesniegšana nav mitējusies. Taču, kaut arī sākotnēji uzmanības centrā bija un patiesi joprojām ir Valensijas reģions, komiteja saņem aizvien vairāk lūgumrakstu no citām Spānijas daļām, tostarp Kantabrijas, Andalūzijas, Madrides un Mursijas. Pastāvīgie ziņojumi presē par zemes īpašumtiesību ļaunprātīgu izmantošanu šajā laika posmā papildināja pieejamās informācijas apmēru. Nevienā citā ES valstī iedzīvotāju tiesības uz īpašumu nav ļaunprātīgi izmantotas šādā veidā vai šādā apmērā, un no citām ES valstīm nav saņemti lūgumraksti par šādiem jautājumiem. Līdzīgākā problēma citās ES valstīs

saistīta ar bijušā austrumu bloka valstīm un tādu īpašuma atdošanu, kas konfiscēti iepriekšējo politisko režīmu laikā pirms dalības ES.

Lūgumrakstu komiteja ir risinājusi šo problēmu, ievērojot, ka tās ES līgumā noteiktā atbildība ir relatīvi ierobežota un ka pašiem Spānijas autonomajiem apgabaliem un Spānijas valsts iestādēm ir jāuzņemas īstā atbildība un politiskais un likumīgais pienākums labot šo plaši zināmo ļaunprātīgo izmantošanu, ja nepieciešams, ar tiesu palīdzību. Tomēr diemžēl vairāk nekā trīs gadus pēc pirmo lūgumrakstu saņemšanas ir jāatzīst, ka, neraugoties uz solījumiem un jaunu likumu kompleksu ieviešanu, ļoti maz kas ir mainījies uz labo pusi, un daudzi tūkstoši cilvēku, kuri ir godprātīgi iegādājušies īpašumus daudzās Spānijas daļās, dzīvo ar Damokla zobenu pāri viņu mājām un tiesībām.

Pēc pirmā apstākļu novērtēšanas apmeklējuma 2004. gadā Lūgumrakstu komiteja sagatavoja un apstiprināja ziņojumu, kurā iekļāva virkni ieteikumu. Pēc otrā apmeklējuma 2005. gadā Komiteja sagatavoja ziņojumu, un referente *Janelly Fourtou* ar to iepazīstināja plenārsēdē, kurā 2005. gada decembrī pievienoto rezolūciju deputāti apstiprināja ar 550 balsīm par, 45 pret un 25 atturoties. Tika cerēts, ka tas pozitīvi ietekmēs Spānijas atbildīgās personas, jo īpaši tāpēc, ka Valensijā sliktu slavu ieguvušo *LRAU* aizstāja ar jauniem zemes likumiem, īpaši *LUV*. Valdības maiņa Madridē noveda pie valsts zemes pamatlikuma pārskatīšanas, un tā vismaz šķita pozitīva zīme, kaut arī likumprojektā joprojām ir vairākas novirzes attiecībā pret ES tiesību aktiem.

Tomēr Lūgumrakstu komiteja neatkāpās, pamatojoties uz faktu, ka joprojām tika pārkāptas Eiropas iedzīvotāju pamattiesības uz likumīgi iegūtu īpašumu. Turklāt Komitejai bija nopietns pamats uzskatīt, ka Valensijas valdība un Spānijas iestādes neievēro specifiskus Eiropas tiesību aktus, kas ir Eiropas Parlamenta, Komisijas un Padomes kompetencē. Eiropas Komisija piekrita šim novērtējumam attiecībā uz ES Publiskā iepirkuma direktīvu, par kuru uzsāka 226. panta pārkāpuma procedūru.

Pēc komitejas veiktās izmeklēšanas šķiet ļoti ticami, ka, lemjot par lieliem urbanizācijas projektiem, nav ievērotas arī citas direktīvas. Tās ir Vides ietekmes direktīvas, Ūdens pamatdirektīva, Notekūdeņu direktīva, Dzīvotņu direktīva un Putnu direktīva, kā arī daudzos gadījumos Naudas atmazgāšanas direktīva. Šie tiesību akti ir papildinājums Pamattiesību hartas noteikumiem un pašam ES līgumam, ciktāl tas ES tiesību aktos iekļauj Eiropas cilvēktiesību hartas noteikumus, par kuriem var izvirzīt prasības Eiropas Cilvēktiesību tiesā Strasbūrā.

Visbeidzot, bet ne mazāk nozīmīgi – vēlēti Eiropas Parlamenta deputāti ir tieši atbildīgi Eiropas iedzīvotājiem, kuri viņus ievēlēja, viņu tiesību atbalstītā visā Eiropas Savienībā, lai kur arī viņi izvēlētos dzīvot. Ja ar deputātiem sazinās īpaši lūgumrakstu dēļ, saskaņā ar līguma 194. pantu deputātiem ir papildu pienākums rīkoties, un, to darot, viņi strādā ar valsts vai reģionālajām iestādēm, lai mēģinātu rast risinājumu nopietnām iedzīvotāju rūpēm.

Parlamenta ieteikumi līdz šim

Kā jau minēts, pēc pirmā apstākļu novērtēšanas apmeklējuma Lūgumrakstu komiteja 2004. gada jūlijā sagatavoja virkni ieteikumu. Pēc ļoti kritiska situācijas novērtējuma komiteja

vēlējās izpētīt nopietnākus tiesiskās palīdzības un iespējamās kompensācijas pasākumus Valensijas zemes likumu upuriem un saistībā ar šo tiesību aktu ļaunprātīgu izmantošanu, ko veica reģionālās iestādes un pašvaldības, darbojoties kopīgi ar īpašumu attīstītājiem. Tā arī pieprasīja moratoriju visiem jaunajiem attīstības projektiem, kas neatbilda ES normām vai ilgtspējības kritērijiem.

Tomēr tieši Eiropas Parlaments¹, “ņemot vērā ES pilsoniskuma tiesības un pienākumus”, balsoja par vienīgajiem ieteikumiem, kas līdz šim ir noteikti uz institucionālas pilnvaras pamata, un daži no šiem ieteikumiem ir šādi:

- nākamajos noteikumos gan pēc satura, gan būtības tiktu ievērotas īpašnieku tiesības un lai pilsētplānošanas projektos tiktu ņemta vērā ilgtspējīga attīstība, vide un ekoloģija, kas ir Savienības svarīgāko politikas jomu objekts;
- jaunajā likumā iekļaut skaidru sabiedrības interešu definīciju, kura nepārprotami izslēdz jebkādu iespēju [īpašumu atsavināšanu], „sabiedrības interešu vārdā” [...] izmantot, lai veicinātu privātās nevis sabiedrības intereses;
- noteikt ierobežojošus kritērijus atlīdzības aprēķināšanai *bojājumu vai zaudējumu* gadījumā, pamatojoties uz ET un ECT tiesu praksē atzītām normām un principiem;
- pamatos pārskatīt „pilsētplānotāja” atlases kritērijus un līgumu piešķiršanas [...] procedūru [...];
- īstenot pasākumus, ar ko nodrošina visu īpašnieku, uz kuriem attiecas pilsētplānošanas plāni, personisku, efektīvu un savlaicīgu informēšanu par visiem tiem plāniem un to atbilstīgajiem aspektiem, kas varētu ietekmēt viņu īpašumu un pamattiesības [...];
- vietējo pašvaldību un *Valensijas reģionālās valdības* pārraudzībā jāizveido sūdzību izskatīšanas biroji, *piesaistot reģiona ombudu*, kas ļautu palīdzēt [...];

Pa to laiku urbanizācija turpinājās tikpat lielā apmērā, un Valensijas reģionā steigā tika pieņemti jauni urbanizācijas projekti, lai izmantotu veco likumu pirms jaunā likuma stāšanās spēkā 2006. gada februārī. Un Parlamentā pienāca jauni lūgumraksti no arvien lielāka skaita Valensijas un citu reģionu municipalitātēm. Vairāki gadījumi nonāca tiesā, tostarp *Veins de Parcent* lieta, kurš arī iesniedza lūgumrakstu komitejai. Saskaņā ar reģionālu tiešsaistes publikāciju „*Valencian news*” vairāk nekā tūkstoš lietu palikušas neuzsāktas.

Pēc šī jautājuma vairākkārtīgas izskatīšanas 2006. gadā un jo īpaši pēc komitejas 2006. gada 21. novembra sanāksmes, kurā piedalījās lūgumrakstu iesniedzēji un Valensijas iestādes, tika ierosināts organizēt jaunu apstākļu noskaidrošanas apmeklējumu. Pēc turpmākām konsultācijām ar politisko grupu sekretariātiem 22. decembrī Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam tika nosūtīta vēstule, lūdzot apmeklējuma atļauju.

2007. gada apstākļu noskaidrošanas apmeklējums

Par spīti kavēkliem, centieniem aizkavēt apmeklējumu un uzbrukumiem delegācijas locekļu saliedētībai gan Parlamentā, gan ārpus tā, Prezidijs 12. februārī pieņēma lēmumu atļaut komandējuma braucienu uz Valensiju, Madridi un Andalūziju. Tika nolemts arī par laiku no 27. februāra līdz 3. martam.

¹ Eiropas Parlamenta rezolūcija par Valensijas Zemes likuma iespējami ļaunprātīgu izmantošanu... un tās ietekmi uz Eiropas iedzīvotājiem (Lūgumraksti 609/2003, 732/2003, 985/2002, 1112/220, 107/2004 un citi) (2004/2008 INI) Dok. A6-0382/2005.

Tā kā lūgumraksti bija saņemti arī no Madrides un Andalūzijas, šos autonomos reģionus arī iekļāva komandējumā, lai papildus pašu lūgumrakstu novērtējumam sniegtu zemes likuma piemērošanas alternatīvu perspektīvu salīdzinājumā ar Valensijas reģionu.¹

Vispirms satikušies ar dažiem ES dalībvalstu diplomātiskajiem pārstāvjiem Madridē, taču ne ar valsts Dzīvojamo namu celtniecības ministrijas pārstāvjiem, kā tas bija plānots, delegācija devās uz Almeriju Andalūzijā.

Delegācija patiesi nožēlo, ka netika panākta vienošanās par tikšanos valsts līmenī, jo, izmantojot Spānijas pastāvīgo pārstāvniecību Briselē, oficiāls pieprasījums bija nosūtīts krietni pirms tam. Atteikuma iemesls nešķiet pārāk ticams, ņemot vērā apmeklējuma apstākļus un apstākļu noskaidrošanas grupas mērķus. Bija cerēts organizēt diskusiju par jaunu valsts pamatlikumu un tā ietekmi uz reģioniem un to atbildību.

Andalūzija

Kaut arī apmeklējuma diena sakrīta ar Andalūzijas svētku dienu un valsts brīvdienu, reģionālās valdības pārstāvji Almerijas apgabalā tikās ar delegāciju divu stundu ilgā sanāksmē, lai apspriestu Andalūzijas zemes likumus un to piemērošanu vairākās municipalitātēs.²

Iestādes informēja delegāciju par to mērķiem nodrošināt sakārtotu, ilgtspējīgu un plānotu reģiona attīstību, kas ļauj vietējām iestādēm sniegt pienācīgus pakalpojumus vietējām kopienām. Viņi atzina, ka vairākas pašvaldības ir darbojušās nepareizi un dažos gadījumos, piemēram, Marbeljā, Malagas provincē, tās ir darbojušās nelikumīgi, par ko ir arestēts pilsētas mērs un vairāki pilsētas padomes locekļi. Viņi apgalvoja, ka nelikumīga būvniecība jeb ēku būvniecība neatļautās vietās padara par neiespējamu vietējām iestādēm nodrošināt ūdens un energoapgādi, kas tām būtu jādara, kā arī nodrošināt atkritumu izvešanu. Viņi atzina, ka dažos gadījumos no šādām nelegālām darbībām ir iegūtas ievērojamas naudas summas.

Atbildot uz jautājumu par sistemātisko zemes likumu piemērošanu urbanizācijas programmu kontekstā, viņi neatlaidīgi apgalvoja, ka pašvaldībām ir ievērojama autonomija, taču tām ir pienākums darboties saskaņā ar noteiktām pamatnostādnēm attiecībā uz attīstības projektu lielumu un apjomu. Viņi vairākkārt norādīja, ka ilgtspējīga attīstība ir zemes izmantošanas plānošanas galvenā prioritāte. Viņi arī norādīja, ka ne visas vietējās iestādes izmantoja pilsētplānotājus, un ka Valensijas noteikumi nav piemērojami Andalūzijai. Delegāciju informēja, ka grupa vietējo zemes īpašnieku var apvienot resursus, lai kopīgi attīstītu pašu zemi, nevis aicinātu pilsētplānotāju, kas ar to nodarbotos. Kad vietējā pašvaldība nolemj, ka attīstība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, tad parasti izmanto pilsētplānotāja pakalpojumus, un to izvēlas, izmantojot sabiedrisku uzaicinājumu uz konkursu, ko saskaņā ar Andalūzijas tiesību aktiem publicē ES Oficiālajā vēstnesī. Pilsētplānotājs nav zemes īpašniekiem uzspiesta persona.

¹ Delegācijas Spānijā programma, projekts Nr. 6, Lūgumrakstu komiteja, Briselē, 2007. gada 27. februārī. Šī ziņojuma 1. pielikums.

² Tikšanās ar apgabala pārstāvi, padomnieci sabiedrisko darbu un transporta jautājumos, Teritorijas, pilsētplānošanas un dzīvojamo namu kārtības inspekcijas ģenerāldirektoru, Almerijas galveno inspektoru.

Viņi norādīja, ka informācija attiecībā uz urbanizācijas projektiem tika publicēta un attiecīgie zemes īpašnieki tika informēti. Tāpat, lai šo darbību padarītu likumīgu, reģionālajās iestādēs ir jāieraksta un jāreģistrē valsts notāri un reģistratori.

Zemes pārklassificēšana no lauku uz apbūvējamu (urbanizējamu) zemi paredz, ka īpašnieks nodod 10% zemes vietējai pašvaldībai publiskai lietošanai, un zemes īpašniekam ir jāsedz daļa no jauno labiekārtojumu izmaksām. Vēlreiz, atbildot uz jautājumiem, tika apgalvots, ka sabiedrības intereses ir jādefinē saskaņā ar katra attīstības projekta konkrētajām vajadzībām, paturot prātā katras iesaistītās kopienas vides, ekonomiskos un sociālos ierobežojumus.

Delegāciju informēja, ka par visiem plāniem ir jāpaziņo reģionālajai valdībai, lai saņemtu galīgo apstiprinājumu, un ka plānus var apstrīdēt, ja tie neatbilst reģionālā likuma principiem. Iedzīvotāji var iesniegt apelācijas sūdzības reģionālajai valdībai par plānošanas lēmumiem, un ir izveidota inspektoru nodaļa, kas nodarbojas ar urbanizācijas projektu īstenošanas izmeklēšanu. Diskusijās par šo jautājumu piedalījās izmeklēšanas dienesta priekšnieks. Urbanizācijas plāniem, kas nav atbildei saglabāšanas kritērijiem, ir piemēroti aizliegumi, un īpašumu attīstītājiem, kuri ir atbildīgi par nelikumīgu būvniecību, ir piemēroti lieli sodi. Notiek piecas liela apjoma disciplinārlietas pret pašvaldībām par nelikumīgu celtniecību.

Tomēr bija acīmredzams, ka, neraugoties uz drošības pasākumiem, ir notikusi ļaunprātīga izmantošana, un, kā tika minēts, saistībā ar vairākām urbanizācijas programmām notiek izmeklēšana. Delegācija īpaši minēja divus gadījumus: situācija Rondā, Alboksā (*Albox*) un Alamanseras (*Alamanzera*) ielejā. Pēdējā gadījumā klusa vienošanās starp būvuzņēmumiem un pašvaldību noveda pie vairāku simtu nelikumīgu māju būvniecības, ko vairumā gadījumu ar reģistrētu nekustamo īpašumu aģentu un juristu palīdzību godprātīgi nopirka ārzemnieki. Daudzām no šīm ēkām tagad draud nojaukšana. Pret mēru ir uzsākta izmeklēšana.

Reģionālā valdība informēja delegāciju, ka nelikumīgais statuss attiecas uz ēku, nevis zemi, uz kuras tā ir uzbūvēta. Uz nelegāli uzbūvētu ēku var attiekties nojaukšana un zemes atjaunošana tās sākotnējā stāvoklī. (Tika minēts neizdevies salīdzinājums par nelikumīgi uzceltas mājas pirkuma līdzību ar nelikumīgi iegūtas automašīnas pirkumu, ko likums paredz konfiscēt.) Viņi sacīja, ka ikviens, kurš godprātīgi iegādājies nelikumīgu māju, var iesniegt civilprasību pret pārdevēju vai mēģināt uzsākt kriminālprocesu par krāpšanu. Tika atzīts, ka tas var aizņemt daudzus gadus un būt ļoti dārgs process.

Tomēr izrādās, ka pēc reģionālās valdības domām tie, kuri godprātīgi nopirkuši mājas, kuras uzskatāmas par nelikumīgām, ir ne tik daudz upuru, bet gan līdzatbildīgi par notikušo.

Pašlaik delegācijai ir skaidrs, ka netiek atbilstīgi atzīta tā vaina un atbildība, kas jāuzņemas pašvaldībai, būvuzņēmumiem, kuri ir guvuši peļņu, un reģionālajai valdībai, kur vai nu nezināja par notiekošo, vai arī izvēlējās nerīkoties, lai novērstu šos gadījumus. Īsi sakot, nepastāv apziņa par attiecīgu vainas daļu, ne arī skaidra ārpusstiesas procedūra, lai atrisinātu šo problēmu, neraugoties uz iespēju iesaistīties, ko nodrošina reģionālā inspekcija.

Protams, ir tiesa, ka nav divu identisku nelegālās būvniecības gadījumu un ka pastāv atšķirība starp ēkām, kas ir uzbūvētas teritorijās, kurās būvniecība ir skaidri un objektīvi aizliegta, jo tās atrodas īpaši aizsargājamās teritorijās vai noteiktās palienēs, un starp tām, kas ir tikai

uzceltas neparedzētās teritorijās, bet kas nerada cita veida šķēršļus. Kamēr pirmo ēku grupu visticamāk nojauks, attiecībā uz otro grupu pastāv iespēja saņemt atļauju ar atpakaļejošu spēku un apmesties šajās ēkās saskaņā ar pārskatītu attīstības plānu. Zemes īpašniekam tas var nozīmēt papildu izmaksas, taču vismaz zemes statusa labošana vai būvatļauja var būt īpašuma saglabāšanas iespēja.

Tā vai citādi, ņemot vērā problēmas pieaugošos apmērus, ir jāizveido funkcionējoša administratīvā tiesa, lai risinātu šādus jautājumus, paturot prātā visu pušu patieso atbildību. Kā mazākais, nevainīgiem nelegālās būvniecības upuriem nav jāuzņemas visas sekas. Alboksā šķiet acīmredzams, ka to ēku iedzīvotāji, kuras tagad ir noteiktas kā nelegālas būves, nesaņēma atbilstīgus padomus no pašvaldības, mērnikiem vai vietējiem juristiem.

Valensijas reģions

Ir jābūt vērā ņemam iemeslam, lai Lūgumrakstu komitejas delegācija atgrieztos Valensijā jau trešo reizi. Pašlaik ne tikai norit pārkāpuma procedūra saistībā ar Publiskā iepirkuma direktīvu, bet arī vairāki jauni lūgumraksti ir parādījuši, ka pašvaldības nav turējušas iepriekšējām delegācijām izteiktos solījumus, ka tiks uzmanīgi ievēroti toreiz sniegtie ieteikumi, jo īpaši attiecībā uz indivīda tiesībām, ūdeni un apkārtējo vidi. Paša apmeklējuma laikā delegācija saņēma dokumentus saistībā ar gandrīz sešdesmit jaunām apsūdzībām par zemes likuma ļaunprātīgu izmantošanu.

Pretstats starp sanāksmi, par kuru visbeidzot panāca vienošanos ar Valensijas valdības atbildīgo ministru Estebanu Gonsalesu Ponsu (*Esteban Gonzalez Pons*), un sanāksmēm, kuras notika vairākās pilsētās un ciematos un kurās piedalījās cietušie vietējie iedzīvotāji, bija ļoti pamācošs.

Tāpat ir pieaudzis to lietu skaits, kuras izmeklēšanas maģistrāti ir uzsākuši pret korupciju, kuras pamatā ir pašvaldību īstenotas urbanizācijas programmas. Šajā sakarā delegācija apmeklēja Oriuleas (*Orihuela*), Katralas (*Catral*) un Torrevehjas (*Torrevieja*) apgabalu. Katralas mērs ieradās no rātsnama, lai delegācijai sniegtu dažus paskaidrojošus dokumentus, kamēr tās locekļi uzklusēja lūgumrakstu iesniedzēju sūdzības.

2006. gada oktobrī reģionālā valdība atņēma Katralas pilsētas domei urbanizācijas pilnvaras, jo blakus *el Hondo* nacionālajam dabas parkam bija uzbūvētas 1270 nelikumīgas mājas. Tomēr šķiet, ka šis bargais pasākums ir bijis īslaicīgs, jo daļēji uzceltie īpašumi šajā teritorijā tika pabeigti par spīti aizliegumam. Attīstītāji turpina būvniecību un ēkas reklamē pārdošanai Apvienotajā Karalistē, kā to norādīja vietējie iedzīvotāji; daudzi no viņiem paši ir šīs darbības upuri, kam bijis jāsaskaras ar māju zaudēšanu, it kā viņi būtu vainīgi.

Delegācija kopīgi ar vienu no lūgumraksta iesniedzējiem (250/2005) apmeklēja *Rojales* apgabalu dienvidos no Alikantes un ievēroja plašus ēku apbūves gabalus *El Rason* un *El Limonar* apdzīvotās vietās, kur bija izcirsts Vidusjūras priežu mežs, un palikušas bija tikai saknes, kamēr mājas bija uzceltas līdz pat piekrastes lagūnas teritorijai. Šajā īpaši aizsargājamajā teritorijā, kas pazīstama kā *Parque Natural de las Lagunas de la Mata y Torrevieja*, notika intensīva būvniecība.

San Miguel de Salinas ciematā delegāciju satika aptuveni simts vietējo iedzīvotāju, kuri

iesniedza vēl vienu lūgumrakstu, kurā sūdzējās par vietējās vides iznīcināšanu, pamatpakalpojumu trūkumu un ūdensapgādes piesārņošanu, un sacīja, ka vietējās un reģionālās valdības neko nav darījušas kopš pirmās sūdzības divus gadus iepriekš. Kāds vācu tautības iedzīvotājs sūdzējās par veciem un bojātiem azbesta cauruļvadiem, kurus izmanto vēl joprojām, un vara sulfāta piesārņojumu dzeramajā ūdenī, kā arī žurku apsēstu un bojātu ūdens attīrīšanas staciju.

Oriuelā delegācijai kā dāvanas sniedza vietējos apelsīnus, citronus un greipfrūtus, kuri, kā stāstīja, bija pēdējie ražotie *Los Almendros* (1129/2003) teritorijas apkaimē, pirms tur darbību sāka attīstītāji. Pēc lūgumraksta iesniedzēju teiktā katram zemes īpašniekam šajā apgabalā ir jāatdod 60% savas zemes, un teritorijā, kas ir atzīmēta kā nacionālais parks, paredzēta būvniecība. Pēc citu šīs teritorijas iedzīvotāju teiktā, pilsētplānošanas darbiem netika rīkots publisks konkurss.

Tāpat šajā vietā delegācijai stādījās priekšā jauna iedzīvotāju grupa *Claro* un iesniedza jaunu lūgumrakstu, apgalvojot, ka pašvaldības ir pārkāpušas Eiropas pilsoņu tiesības balsot vietējās vēlēšanās. No 18 000 balsošanas veidlapām, kuras septembrī nosūtīja ES iedzīvotājiem, kas nav spāņi, 11 000 tika nosūtītas atpakaļ decembrī. Viņi apgalvoja, ka divas trešdaļas balsošanas veidlapu vienkārši netika nosūtītas pasta dienestu neatbilstīgas darbības dēļ.

Sanāksme, kurā piedalījās vietējā tiesībsardze jeb *Sindic de Greuges* Emīlija Kabaljero (*Emilia Caballero*), delegācijas locekļiem sniedza informāciju par daudzām vietējo iedzīvotāju problēmām, kad tie saskaras ar nevēlamiem urbanizācijas plāniem. Viņa izteica īpašas bažas par sociālo māju trūkumu lielajā vairumā urbanizācijas attīstības projektu, kas bijis par iemeslu apšaubīt veidu, kādā pašvaldības var pašas sev definēt to, kas ir sabiedrības intereses. Viņa arī kritizēja sabiedrības līdzdalības trūkumu daudzu apgabalu vietējo pašvaldību lēmumu pieņemšanā.

Braucot uz ziemeļiem no Alikantes, delegācija nevarēja ievērot norunu tikties ar Tibi un Alhibes (*Aljibe*) iedzīvotājiem, un tā atzīst, cik skumji un nepatīkami tas bija ciematam, kurš bija sagatavojies uzņemt delegāciju, lai pievienotu papildu pierādījumus viņu prasībām pret masveida urbanizāciju, kas draud iznīcināt vietējo kopienu. Delegācija saņēma viņu sagatavoto plašo dokumentāciju, kas Komitejai sniedz atjaunotu informāciju par situāciju salīdzinājumā ar 2005. gada ciemata apmeklējumu.

Parsentā (*Parcent*) šķita, ka delegāciju sagaida gandrīz visa pilsēta, un neplānota procesija sekoja delegācijas locekļiem uz vietu, kurā organizēja publisku tikšanos. Cilvēkiem bija iespēja izteikt bažas par savu apkaimi, kurā četrkārt palielinājies iedzīvotāju skaits, un tās nogāžu un lauku teritoriju urbanizāciju. *La Repla*, kurā plānots uzbūvēt 1500 jaunas mājas, vietējo iedzīvotāju apvienības priekšsēdētājs aprakstīja „tūkstošiem nevēlamu brīvdienu māju būvniecības katastrofālo ietekmi, izpostot miljoniem kvadrātmetru vērtīgas un vides ziņā jutīgas lauku teritorijas. Tas viss ir plānots pat bez visvienkāršākajiem sociālās vai vides ietekmes pētījumiem un bez pienācīga zinātniska ziņojuma par ūdens resursu atbilstību.” Iedzīvotāji sūdzējās, ka neviena iesaistītā persona vēl nav saņēmusi nevienu oficiālu vēstuli vai paziņojumu no municipalitātes, kurā paskaidrota plānu ietekme. Šos plānus steigā pieņēma pēdējo dienu laikā, kamēr bija spēkā iepriekšējais *LRAU* likums līdz 2006. gada 30. janvārim.

Parsentā urbanizācijas projekti ietekmē trīs nozares, un tajos visos ir nopietni trūkumi un pretrunas, ar ko tiesām pietiktu, lai iejauktos un pagaidām apturētu lielākā urbanizācijas projekta *El Repla* būvniecību. Bet aiz tā slēpjas fakts, ka mazs ciemats, kura 900 iedzīvotāji vēlas pieņemt un saņemt apgabala ilgtspējīgas attīstības plāna vajadzību, ir absolūti pret to, lai ciematu pārņem urbanizācijas projekts, kurā nākamo desmit gadu laikā paredzēts iedzīvotāju pieaugums līdz 10 000.

Patiesi, sanāksmē pilsētas domē, kurā mērs delegāciju iepazīstināja ar šiem plāniem, paši attīstītāji, no kuriem viens ir pilsētplānošanas padomnieka brālis, atbildēja uz detalizētiem jautājumiem par gaidāmo pilsētas paplašināšanos, kuras pamatā ir aprēķins par četrām personām vienā projektētā mājā. Dažu pēdējo gadu laikā daudz lauku zemju ielejā ir nopirkuši attīstītāji, kuri ir gatavi gūt lielu peļņu no pārklasificēšanas, kaut arī projekta īstenošanas gadījumā nesamērīgas izmaksas būs jāuzņemas segt tieši tām piecdesmit ģimenēm, kuras dzīvo nogāzēs.

Ciematā valdīja ļoti emocionāla gaisotne, kad vecāki vīri, kuri tur bija nodzīvojuši visu mūžu, runāja par bailēm par savu kopienu, un, daudzu lietussargu pasargāta, delegācija pa šaurajām ielām tika pavadīta atpakaļ uz autobusu.

Benisā organizētas publiskas tikšanās laikā pārpildītā zālē delegācija uzklaustīja vairāku pilsētu un ciematu iedzīvotājus, kuri bija pret urbanizācijas projektiem. Šīs pilsētas un ciemati bija *Tormos, Altea, Villajoiosa, Mutxamel, Alfaz, Val de Lagaurt, Monóvar, Tibi, Rabassa, Denia, Javea, Orxeta, Liber – el Collado, Orba* un *Gata de Gorgos*. Sūdzību būtība bija līdzīga un saistīta ar ūdens trūkumu, ietekmes uz vidi novērtējuma neesību, problēmām, kas saistītas ar pilsētplānotāja izvēli, apsūdzībām korupcijā, pārmērīgām iemaksām un jaunās infrastruktūras patvaļīgām izmaksām, informācija trūkumu, problēmām ar deklarācijām par īpašuma izmantošanu sabiedriskām vajadzībām, neparedzot sociālo māju būvniecību, mazām kompensācijām vai to neesamību, kā arī likumīgi iegādātas zemes zaudēšanu. Benisas mērs apgalvoja, ka viņš ir upuris, taču nevis zemes likumam, bet gan apsūdzībām, ka viņš ir ļaunprātīgi izmantojis savu varu, apstiprinot viņa paša lauku mājas būvniecību, kas neatbilda plānošanas likumam.

Sanāksmi ar Valensijas urbanizācijas ministru *Esteban Gonzalez Pons* izrādījās grūti noorganizēt, un par to vienojās tikai pēc viņa biroja vadītāja vizītes Briselē 26. februārī. Preses konferencē, kas bija organizēta pirms tikšanās ar ministru, divi Eiropas Parlamenta deputāti un uzņēmēju kopienas pārstāvji izteica apgalvojumus, no kuriem visi bija vērsti pret delegāciju, kā arī tās locekļiem atsevišķi.

Sanāksmes kārtība pēdējā minūtē bija mainītā tā, lai tajā pat sanāksmē ar ministru piedalītos uzņēmēju kopiena, ar kuru bija panākta vienošanās par atsevišķu tikšanos. Sanāksmē ministram abās pusēs atradās un viņu atbalstīja Valensijas tūrisma valdes priekšsēdētāji, būvniecības veicinātāji, pilsētplānotāji, nekustamo īpašumu aģenti un ceļojumu aģenti, kuri visi kritizēja apmeklējumu un aizstāvēja Valensijas zemes likumus un būvniecības nozares darbību. Tādēļ sanāksme bija drīzāk konfrontējoša nevis konstruktīva.

Tika apgalvots, ka katrs delegācijas apmeklējums Valensijas reģionam ir izmaksājis divsimt miljonus eiro saistībā ar tūrisma samazināšanos, ka aiz apmeklējuma organizācijas ir slēptas intereses, ka Spānijas Banka ir ziņojusi, ka Lūgumrakstu komitejas apmeklējumu dēļ no

ieguldījumiem ir zaudēti tūkstoš miljoni eiro, un ka saņemtie lūgumraksti īstenībā ir viltojums vai tikai delegācijas iztēles radīta fikcija.

Delegācija iepazīstināja ar komitejas interešu būtību un paskaidroja, ka ir atgriezies cerībā, ka daudzas no problēmām, ar kurām saskaras vietējās kopienas, būs atrisinātas sadarbībā ar Spānijas valdības iestādēm. Tā norādīja uz konkrēto nelegālās būvniecības problēmu kā atšķirīgu no vispārīgākām problēmām, ar kurām jāskaras plašo urbanizācijas programmu dēļ, kuras īsteno, atbilstīgi neņemot vērā mazo īpašnieku tiesības vai vidi.

Ministrs atteicās atzīt, ka urbanizācijas programmām ir kādas problēmas, un apgalvoja, ka gadījumā, ja tādas būtu, tās jārisina tiesā. Vienīgais konkrētais gadījums, kuru viņš minēja, bija nelegālās būvniecības problēma Katralā, kuru delegācija bija apmeklējusi.

Arī uzņēmēju kopienas pārstāvji asi kritizēja apmeklējumu, taču atzinīgi vērtēja iespēju satikties ar delegāciju. Tika paskaidrots, ka būvniecības nozare veido 25 % no reģiona IKP un nodrošina daudz darbavietu, un ka uzņēmējdarbības samazināšana radītu lielāku bezdarbu. Nekustamo īpašumu uzņēmumu federācijas pārstāvis ierosināja izveidot ekspertu komiteju, lai analizētu sūdzības.

Nobeigumā delegācija sacīja, lai gan tā novērtē uzņēmēju kopienas izteiktās bažas, arī risinājums ir jāatrod viņiem pašiem. Delegācija noraidīja apvainojumus tās godīgumam, kuri bija izvirzīti bez jebkāda pamatojuma vai pierādījumiem. Salīdzinot ar iepriekšējiem apmeklējumiem, kļuva skaidrāks kā jebkad, ka zemes likums ir izstrādāts vai vismaz interpretēts galvenokārt attīstītāju un pilsētplānotāju interesēs, un nevis ņemot vērā individuālo īpašnieku likumīgās tiesības vai trauslo sociālo, vai ekoloģisko vidi.

Pēc šīs sanāksmes delegācijas locekļi devās uz Kasteljonas provinci, lai satiktos ar vietējiem iedzīvotājiem, kuri arī bija iesnieguši lūgumrakstus.

Pirmā tika apmeklēta Mestretsa (*Mestrets*).

Tā ir maza apdzīvota vieta piekrastē, kuras 42 pastāvīgi apdzīvotu māju vietā paredzēts uzbūvēt 6000 mājas. Iedzīvotājiem, no kuriem daudzi tur nodzīvojuši visu mūžu, jau ir visas labierīcības, taču viņi ir spiesti maksāt par šo plašo urbanizācijas projektu, kurā vairums zaudēs savas mājas. Vietējie iedzīvotāji pieprasīja atbilstīgu kompensāciju par saviem īpašumiem un, ja urbanizācija ir svarīga, tiesības tikt pārceltiem uz citām mājām ar līdzīgiem apstākļiem. Tā vietā viņiem vienmēr ir piedāvāts ļoti maz, bieži vien ne vairāk kā mazs dzīvoklis lielā daudzdzīvokļu mājā.

Iedzīvotāji apgalvoja, ka nav saņēmuši atbildi no Valensija reģionālās valdības, un tikai *Sindic de Greuges* ir atbildējusi un atbalstījusi viņu bažas.

Pēc tam delegācija devās uz *Cabanes* un *Marina d'Or* apbūves teritoriju, ko veido gara virkne desmit stāvu ēku gar pludmali (*Playa Torre la Sal*), kurā notika būvdarbi. Lūgumrakstu iesniedzēji apgalvo, ka pašreizējais iedzīvotāju skaits, kas ir mazāks par 3000, atvaļinājumu sezonā palielināsies līdz 125000. Kopumā ir plānots uzbūvēt 24000 māju, kā arī trīs golfa laukumus un atrakciju parku *Mundo Ilusion*. Dzīvokļi atrodas dabas rezervāta tuvumā, kurā uzturas aizsargājamas sugas putni (pļavu lījas), un nav panākts nekāds apstiprinājums attiecībā uz garantētu ūdensapgādi dzīvojamajam kompleksam. Tomēr ir paredzēta

atsāļošanas stacija, kurai saskaņā ar lūgumraksta iesniedzēju teikto būs vajadzīgs ES finansējums.

Publiskajā sanāksmē Valensijā AUN priekšsēdētājs iepazīstināja ar delegāciju, un daudzu vietējo apvienību pārstāvji runāja par to konkrētām situācijām. Vairāki pārstāvji delegācijai iesniedza jaunus lūgumrakstus. Uz atklātajām problēmām norāda šādi piemēri: Benikalpā (*Benicalp* Benikalapā (*Benicalap*)) daudzas ģimenes pārvieto uz citām mājām teritorijas zonējuma pārveidošanas dēļ, ko veic Valensijas Futbola kluba vajadzībām. Mestreljā (*Mestrella* Mestaljā (*Mestalla*)) kopienu apdraud jauns pilsētībūvniecības projekts, kurā, kā minēts, ieguvēji būs tikai būvnieki un attīstītāji, jo cilvēki ir spiesti atdot savas mājas un ģimeņu zemes.

Peniskolā (*Peniscola*), Valensijas reģiona ziemeļu piekrastes teritorijā, ir plānots uzcelt 3000 jaunas mājas vietā, kas apzīmēta kā nacionālais parks. Vietējie iedzīvotāji ir mēģinājuši celt prasību tiesā, taču pēc divarpus gadiem joprojām nav izredžu panākt lietas izskatīšanu. Nav novērtēta ietekme uz vidi, un varas iestādes neuztrauc fakts, ka šī teritorija ir apzīmēta kā daļa no *Natura 2000* īpaši aizsargājamās teritorijas.

Citas sūdzības tika saņemtas no *Alboraya*, pašas Valensijas pilsētas, *Parque y Jardín Jose M Orensa*, *Picassent*, *Villalonga*, *Alboraya*, *Albalat* apdzīvotām vietām, *Hospital de Virgen del Consuelo de Valencia* (kuras vietējie iedzīvotāji ir pakļauti toksiskiem izgarojumiem no kobalta sūkņiem un radioaktīva hēlija iedarbībai; valsts zeme ir piešķirta privātam uzņēmumam, mainīta plānošanas atļauja, neievērojot vietējās kopienas viedokli), un *Albufera*. Daudzi cilvēki tikšanos apmeklēja, lai izteiktu neapmierinātību par to, ka pašvaldības viņus ir pilnīgi ignorējušas un uzklauzījušas tikai urbanizācijas veicēju un attīstītāju vilinājumus.

No 540 municipalitātēm, kas veido Valensijas reģionu, aptuveni 15 – 20 procenti, kas galvenokārt koncentrētas piekrastes iekšējos apgabalos, ir piedzīvojušas nopietnas problēmas, ko radījuši plaša urbanizācija, un daudzās pēdējos gados ir izvirzītas apsūdzības par korupciju. Nedaudzas pašvaldības ir veikušas urbanizācijas plānošanas procedūras ciešā saistībā un aktīvi piesaistot vietējos iedzīvotājus, kā tas, piemēram, ir noticis Ksabijā (*Xabia*).

Tāpēc šķiet, ka šis ir tas gadījums, kad ir viegli izmantot vājās vietas pārāk sarežģītajos zemes tiesību aktos, un urbanizācijas programmu izraisīto sūdzību skaits turpina pieaugt. Reģionālo iestāžu pienākums ir to atzīt un cienīt mazo īpašnieku tiesības un vidi, un kaut kā risināt šīs sūdzības. Nav pierādījumu, ka viņi šajā sakarā būtu panākuši kādu vienošanos, izņemot atsevišķas darbības, kas saistītas ar dažu nelikumīgu ēku būvniecību.

Eiropas pilsoņu pamattiesības uz savu īpašumu šeit netiek atzītas tādā pašā veidā kā citās Eiropas valstīs, un ir acīmredzams, ka notiek nepārtraukta ļaunprātīga izmantošana, ko rada urbanizācija, kas grauj apgalvojumus, ka šis reģions darbojas pilnā saskaņā ar ES līgumu. Turklāt atklājas arvien vairāk pierādījumu ne vien tam, ka ES direktīvas netiek apzināti piemērotas, bet arī tam, ka tās nav pat skaidri transponētas, piemēram, valsts pasūtījuma procedūru gadījumā.

Madrides reģions

Madrides reģions nav bijis pasargāts no pilsētībūvniecības, pilnīgi pretēji. Spānijas

ekonomikas veiksmīgā attīstība pēdējo divdesmit gadu laikā ir izraisījusi masveida iedzīvotāju pieplūdumu no daudzām Eiropas valstīm un visas pasaules. Augošā labklājība ir arī radījusi lielu pilsētas iedzīvotāju daļu, kuri vēlas iegādāties otru māju prom no pilsētas trokšņa skaistās nogāzēs Gvaderamas kalnu grēdas (*Sierra de Guaderrama*) virzienā.

Attīstītāji ir ātri aptvēruši šīs situācijas radītās iespējas, un pašvaldības ir bijušas spiestas pārdomāt vispārējo zemes izmantošanas plānojumu nākamajām desmitgadēm. Šāda apbūve tāpat kā citviet Spānijā līdzī ir nesusi apsūdzības par negodīgu un agresīvu praksi, un korupciju.¹

Lūgumrakstu komiteja bija saņēmusi lūgumrakstus no vairākām apdzīvotām vietām uz ziemeļiem no Madrides, un atvēlētajā laikā delegācija paguva apmeklēt Torrelodonesu (*Torrelodones*) un Galapagaru (*Galapagar*). Tā nevarēja apmeklēt Raskafiju (*Rascafria*), kaut arī par to bija sniegta dokumentāra informācija attiecībā uz Putnu direktīvā noteiktas īpaši aizsargājamas teritorijas urbanizāciju. Tomēr pirms apmeklējuma delegācija tikās ar lūgumraksta iesniedzējiem sanāksmes laikā Madridē, kurā piedalījās arī vairākas politiskās partijas. Atšķirībā no situācijas Valensijā lūgumraksta iesniedzēju lielākās bažas bija saistītas ar apkārtējās vides, tostarp īpaši aizsargātu teritoriju, neievērošanu, kā arī problēmas saistībā ar atbilstīgu piekļuvi ūdens un kanalizācijas iekārtām attīstītāju darbības teritorijās.

Par laimi delegācijai izdevās noorganizēt sanākumi ar Madrides reģionālās valdības ministru *Francisco Granados*, kurš ir atbildīgs par urbanizāciju. Tomēr viedokļu apmaiņa bija samērā virspusēja, kaut arī noderīga, jo tā ļāva delegācijai vairāk uzzināt par reģiona prioritātēm un procedūrām, kas saistītas ar apkārtējo vidi, un īpašnieku tiesībām, par kurām, kā izteicās ministrs, viņš rūpējās personīgi. Attiecībā uz divām municipalitātēm, ko bija paredzēts apmeklēt, viņš informēja delegāciju, ka Torrelodonesas plāns uz to brīdi ir atcelts, un Galapagaras plānam vēl nepieciešama galīgā apstiprināšana. Viņš arī izskaidroja pilsētplānotāju iecelšanas procedūras, kuru pamatā, kā viņš norādīja, ir ES direktīvas. Ministrs sacīja, ka atšķirībā no Valensijas Madrides reģionā urbanizācijas projektu skartajiem zemes īpašniekiem ir samaksāta kompensācija, pamatojoties uz jaunu pārklasificēšanu.

Ierodoties Galapagarā, delegācija tikās ar tās mēru un vairākiem pilsētas pašvaldības locekļiem. Delegācija izteica bažas, kuru pamatā bija lūgumraksti, kas saņemti saistībā ar attīstības programmām, jo īpaši attiecībā uz *Natura 2000* vietām gar Gvaderamas (*Guaderrama*) upes krastu un notekūdeņu attīrīšanas problēmu. Mērs detalizēti izskaidroja projektu un lielā kartē norādīja visas galvenās teritorijas, un izklāstīja vispārējā plāna apstiprināšanas procedūras galvenos posmus. Viņš teica, ka plāns tobrīd gaida galīgo apstiprinājumu no Madrides.

Ministrs sacīja, ka apstiprinājuma gadījumā vietējā pašvaldība ir izvēlējusies rīkoties bez pilsētplānotāja pakalpojumiem, kurus tā uzskata par nevajadzīgiem. Viņš teica, ka ir pilnībā ņemts vērā novērtējums par ietekmi uz vidi un ka ir sagatavoti 16 atsevišķi nozares ziņojumi, tostarp par potenciālo ietekmi uz Mansanaresas reģionālo parku un Gvadaramas baseinu. Viņš paziņoja, ka pašvaldība attiecībā uz šo plānu ir reģistrējusi 12 201 sūdzības ar

¹ Skatīt, piemēram laikrakstu *El Mundo*: El mapa de la especulación. Supplement especial 11/2006;

www.elmundo.es

Informe global de la corrupción 2006 – Transparency International-España.

1691 parakstiem to atbalstam. Ir bijušas 63 dažādas sūdzību kategorijas.

Ministrs uzskata, ka 33 000 lielam iedzīvotāju skaitam iebildumu attiecība nav pārsteidzoša. Viņš detalizētāk komentēja Hidroloģiskās padomes ziņojumu un to, ka municipalitāte nav atbildīga par stacijas un papildu augstsprieguma līniju būvniecības plāniem. Viņš informēja delegāciju, ka gandrīz uz trīs ceturtdaļām Galapagaras teritorijas attiecas saglabāšanas pasākumi, kas tiks ievēroti. Ministrs sacīja, ka ierosinātajā plānā nākamo piecpadsmit gadu laikā paredzētas 6900 jaunas mājas, kas ir nemainīgs skaitlis un nav nesamērīgs attiecībā uz esošo iedzīvotāju skaitu.

Delegāciju apmierināja mēra sniegtie paskaidrojumi, kas bija pretstats Valensijas iestāžu ieņemtajai nostājai, ar kurām mēs tikāmies.

Torreledonosas apmeklējums bija visnoderīgākais un informatīvākais, bet katrā ziņā tam bija mazāka ietekme, ņemot vērā to, ka ierosinātā urbanizācija, kura paredzēja golfa laukuma un aptuveni 1500 jaunu māju būvniecību īpaši aizsargājamā teritorijā, bija atcelta, kaut arī daudz izteica bažas, ka to atkal uzsāks pēc vēlēšanām maija beigās.

Komandējuma pēdējā publiskā tikšanās bija Galapagarā, un tā ļāva delegācijai salīdzināt un pretnostatīt mēra sniegtos paskaidrojumus ar daudzu vietējo iedzīvotāju izteiktajiem viedokļiem. Tika sagatavotas astoņpadsmit deklarācijas, kurās bija iekļauti nopietni komentāri par būvniecību kaimiņu teritorijās, piemēram, *El Escorial*. Lielākoties iedzīvotāji bija noraižējušies par programmas apmēru un tās ietekmi uz vietējām teritorijām ar ārkārtīgi skaistu dabu, apdraudētām putnu sugām, atbilstīgu ūdens attīrīšanas staciju trūkumu, kā arī plāna ietekmi uz kopienas sociālo struktūru.

Secinājumi

Zemes likumu, kas nosaka indivīdu tiesības uz likumīgi iegūtu īpašumu, piemērošana vairākos Spānijas autonomajos apgabalos joprojām ir problemātiska. Spiedienu iesaistīties masveida pilsētībūvniecības projektos biežāk veicina uzņēmēju kopiena, kura iegūst visvairāk no šīs ienesīgās darbības. Pašvaldību un reģionālo valdību reakcija ir dažāda, sākot ar lojalitāti attiecība uz vietējo kopienu un beidzot ar pasīvu un bieži vien aktīvu pilsētībūvnieku plānu pieņemšanu. Šīs atšķirības redzamas to reģionālajos likumos.

Šādas urbanizācijas programmas visvairāk ietekmē vietējos iedzīvotājus, neatkarīgi no tā, vai tie ir Spānijas pilsoņi vai ārvalstnieki, un neizbēgami šādos apstākļos viņi ir arī vislielākie zaudētāji. Pārāk daudzos gadījumos viņi ir ne tikai vislielākie zaudētāji – iedzīvotāji faktiski riskē zaudēt visu, kā dēļ ir strādājuši, un šāda situācija ir raksturīga Valensijas reģionā daudz vairāk nekā jebkur citur. Tāpēc arī šajā reģionā Lūgumrakstu komiteja saskārās ar vislielāko augstprātību un saņēma vismazāk paskaidrojumu par urbanizācijas projektiem, kas iznīcinājuši daudzas skaistas un trauslas piekrastes teritorijas. Tieši šajā reģionā vairumā saņemto lūgumrakstu aprakstīti attīstītāju nesamērīgie urbanizācijas sapņi, kas kļuvuši par ļauniem murgiem vietējiem iedzīvotājiem, kuri kā ES pilsoņi un iedzīvotāji ir pelnījuši ko daudz labāku.

Nav noliedzams, ka nopietnas problēmas pastāv daudzās citās Spānijas teritorijās, kas iepriekš minētas šajā ziņojumā un ir plaši dokumentētas vairākos nopietnos šīs parādības pētījumos.

Pārmērīgas urbanizācijas problēmas risinājums būtībā meklējams vietējās pašvaldībās un reģionālajās asamblejās, kuras apstiprina tiesību aktus. Arī valsts valdībai ir īpaša loma, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību ES tiesību aktiem un EK līguma saistībām attiecībā uz tādiem jautājumiem kā pamattiesības, apkārtējā vide un valsts iepirkumi. Spānijas Konstitūcija nekad nav pienācīgi pārbaudīta attiecībā uz zemes sagrābšanu, kas radījusi tik daudz cietušo. Vienīgais ievērojama Valensijas jurista mēģinājums iesniegt šo lietu Konstitucionālajā tiesā neizdevās kāda procedūras jautājuma dēļ.

Iespējams, nepaies ilgs laiks, līdz šis jautājums nonāks Eiropas Kopienu tiesā, un šajā instancē lēmumam pret Spāniju un reģionālajām iestādēm var būt tālejošas sekas attiecībā uz atbildību un kompensāciju cietušajiem.

Lūgumrakstu komiteja ir apņēmusies turpināt pildīt tās nelielos pienākumus visā līgumā noteiktajā apmērā, lai aizstāvētu Eiropas pilsoņus un pamatotos gadījumos sniegtu stingru un pilnīgu atbalstu. Pēc šīs delegācijas domām, nav šaubu, ka attiecībā uz Eiropas iedzīvotāju īpašumiem daudzās Spānijas daļās un jo īpaši Valensijas reģionā ir skaidri novērojama pamattiesību neievērošana. Eiropas Parlamentam un citām ES iestādēm ir skaidrs pienākums iedzīvotāju priekšā nodrošināt, ka šī pastāvīgā pilsoņu tiesību pārkāpšana tiek apturēta. Visu interesēs ir panākt, lai tas notiktu ātrāk, nevis vēlāk.

Ieteikumi:

- aicina Komisiju pilnībā ņemt vērā un novērtēt šajā ziņojumā izvirzītos jautājumus, jo īpaši attiecībā uz ES tiesību aktu un ES līgumā ietvertu pamattiesību un principu iespējamo pārkāpšanu, jo tie ietekmē pilsoņus, kas ir kļuvuši par plašas urbanizācijas upuriem;
- aicina Spānijas iestādes un reģionālās valdības, jo īpaši Valensijas valdību, kuru pienākums ir ievērot un piemērot ES līguma un ES tiesību aktu noteikumus, atzīt indivīdu likumīgās tiesības uz viņu likumīgi iegūto īpašumu un likumā iekļaut precīzāk definētus kritērijus attiecībā uz Spānijas konstitūcijas 33. panta par sabiedrības interesēm piemērošanu, lai novērstu un aizliegtu iedzīvotāju īpašumtiesību ļaunprātīgu izmantošanu ar vietējo un reģionālo iestāžu lēmumiem;
- apšaubā iecelšanas metodes un bieži pārmērīgās pilnvaras, ko urbanizācijas veicējiem un īpašumu attīstītājiem praksē piešķirušas noteiktas vietējās pašvaldības uz to vietējo kopienu un iedzīvotāju rēķina, kuriem tur ir mājas un likumīgi iegūts īpašums;
- pieprasa vietējām pašvaldībām konsultēties ar saviem iedzīvotājiem un iesaistīt viņus urbanizācijas projektos, lai veicinātu pieņemamu un ilgtspējīgu pilsētu apbūvi, kas ir nepieciešams vietējo kopienu interesēs, nevis tikai īpašumu attīstītāju, nekustamo īpašumu aģentu un citu personīgās intereses;
- stingri nosoda noteiktu īpašumu attīstītāju slepeno praksi ar viltīgiem paņēmieniem apdraudēt Eiropas pilsoņu likumīgās īpašumtiesības, traucējot zemes reģistrācijas veikšanai, un aicina vietējās pašvaldības noteikt atbilstīgus juridiskos drošības pasākumu pret šādu praksi;
- aicina reģionālās valdības, piesaistot vietējo ombudu, izveidot īpašus administratīvos tribunālus, kas saņemtu ziņojumus no neatkarīgiem izmeklēšanas dienestiem, kuriem būtu arbitrāžas pilnvaras attiecībā uz strīdiem par urbanizācijas projektiem un kas būtu pieejami bez maksas visiem tiem, kurus tieši ietekmē urbanizācijas programmas, tostarp nelikumīgu īpašumu darījumu upuriem saistībā ar neatļaut pilsētībūvniecību;
- uzskata, ka kompensācijām, kas pienākas par īpašuma zaudēšanu, ir jābūt ar atbilstīgām likmēm saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi.

List of Petitions received during the Fact-finding visit:

- Petition by Robert Alan Barlow (EN), on representation of an association directly affected by "Plan Parcial el sector 2, 'tres amigos'
- Petition by Abusos Urbanísticos Almazora No (EN), on housing "irregularities" in the Almazora Valley, Almeria (Spain)
- Petition by Asociación de perjudicados CV-95 Orihuela-Costa (ES), on irregularities in the drawn of the carriageway "CV-95 Orihuela-Costa".
- Petition by Carlos Javier Dura Alema (Amigos de Sierra Escalona) (ES), on the inconvenience of the construction of 4000 dwellings in the heart of the PPNN Sierra Escalona.
- Petition by CLARO (partido para Orihuela-Costa) (ES and non-ES), on the infringement of voting rights in the Orihuela municipality.
- Petition by Gabriele Wesenauer-Wagner (), on the inconvenience of the PAU-25 in Orihuela.
- Petition by Salvador Ruiz Cruanes (ES), on the injustice of the construction of buildings in a protected area.
- Petition by Joan Josep Cano i Cano (ES), on the irregularities in the "PAI Sector: 'la Serreta' de la Nucia-Alacant".
- Petition by Bengt Lomm (Scandinavian), on the change of the construction regulation in the Scandinavian colony.
- Petition by Eichenberger Ulrich and Eichenberger-Brechbühler Monika (DE?), on ?
- Petition by Jesus Pons Vidal (Asociació per la protecció mediambiental de l'Atzúbia) (ES), on the possible construction of 1958 buildings with the consequent problems that such an important increase in the population could entail.
- Petition by Rosemary and Bob Johnson (EN?), on the urban development proposed in Tormos.
- Petition by John F. Oakley (EN?), on the negotiations for the Balneario to be acquired by a substantial property development company (with dossier).
- Petition by La Cuta Owners' Association (ES), on the 298 illegal properties in Lliber (Alicante).
- Petition by Eckhard Ropohl F (?), on the valencian land grab rules.
- Petition by David-Michael Sparkes and Rosita Carmen Sparkes (EN), on the urban plans in Fleix de la Vall de Laguar.
- Petition by Gaspar Lloret Valenzuela (spokesperson of Municipal Socialist Group) (ES), on the allegations against the PGOU in Vila Joiosa.
- Petition by Eric Sanderson and Denise Sanderson (EN?), on the injustice they feel about the money is requested from the Town Hall to construct in a part of their land.
- Petition by Fernando Ripoll Vidal (Administrator of Arenal Parcent SL) (ES), on the

adhesion of 15 owners affected by PAI "la Solana".

- Petition by **Neighbor's Association "San Miguel Arcángel"** (ES), on the massive urban development in San Miguel de Salinas (Alicante).
- Petition by "Platform against CV-95" and other 5 Associations (ES), on the struggle against the carriageway CV-95.
- Petition by Karl-Heinz un Annelie von der Brügggen (DE?), on ..
- Petition by Ignacio Montés Reig (attorney) (ES), on the intervention of an appeal against the resolution of the Autonomic Secretary of Land and Environment.
- Petition by Sebastián Marchante (**Neighbor's Association Casa Fus**) (ES), on the sewer system, street lighting and street tarmaced in the "Casa Fus" urbanisation.
- Petition by neighbor's of Mutxamel (ES), on the impossibility of develop the urbanisation Molí Nou.
- Petition by "Nueva Cultura del Territorio" Association (EN/ES), on the injustice regarding urban aspects in Aspe, Elda, Elche, Hondón de las Nieves, Monforte del Cid, Monovar and Novelda.
- Petition by Cecilia Navarro Ruiz, Antonio Puerto García (Citizens Meeting for a sustainable Aspe) (ES), on the 4000 allegations against the PGOU in Aspe and the location of an industrial state.
- Petition by AECU (European Association of Customers and users in general and specially urbanism) (ES), on urban abuses against citizens in San Miguel de Salinas.
- Petition by Social and Charity Delegation Association (Orihuela Diocese) (ES), on a leaflet explaining the moral position of the Diocese regarding the excessive urban development.
- Petition by Aby Pieter Eliander (NL), on the application for a single-family house in Partida Roba de Hornos (belonging to the municipality of Catral).
- Petition by Stewart Muir, Joyce Robson (EN/ES), on the infringement of European Directives concerning public participation in environmental matters and public procurement. Intent to infringe European Directives concerning sustainable water supply, the environmental Impact. (Monóvar)
- Petition by "Compromís pel territori" (several associations) (ES), on the explanation by means of a dossier of the new territorial politics asked for Valencian region.
- Petition by Paquita Mayor Ferrandiz (ES), on PGOU in Orxeta.
- Petition by Antonio Ferrándiz González (ES), on the PGOU in Tormos (Alicante).
- Petition by "Newburgh's Association Mestrets-Borriolenc" (ES), on the PAI- Mestrets de Castelló.
- Petition by S.S. (DE), on the environmental destruction by constructions in the 'Atalayas' of Peníscola, Castellón, Spain.
- Petition by Carlos Gómez Gil (platform of citizen initiative) (ES), on the inconvenience of the "Plan Rabassa".
- Petition by Association "Salvem l'horta de Vera Alborai" (save the orchard of Vera)

- (ES), on the damage caused by a urban plan on the orchard of Vera.
- Petition by José Carles Ballester (ES), on the construction of a luxurious urbanisation where there are occupied houses.
 - Petition by Salvador Blanco Revert (association "recuperem la Model") (ES), on the claim to preserve the prison "la Model".
 - Petition by Associations affected by PAIs in Cullera (ES), on several law breaks due to two PAIs in Cullera (in Marenyet y Brosquil).
 - Petition by Angeles Ferrando Juan (ES), on urban abuse in the approbation of PAI 7-A in Villalonga (Valencia).
 - Petition by Julio Sanz García (ES), on the legal urban infraction in Alboraya (Valencia).
 - Petition by José Miguel Sanfeliu Bueno (Association of affected people by PAI "dels Tarongers Golf Resort", Albalat dels Tarongers) (ES), on the PAI dels Tarongers Golf Resort.
 - Petition by Diego Gomez (Escola Valenciana) (ES), on the resolutions of the 4th Congress of "Escola Valenciana".
 - Petition by "defenders of PPNN Albufera" (ES), on the PAI in the PPNN Albufera, breaking European legislation.
 - Petition by Agustín Antonio Sanmartín y González (and 6 signs) (ES), on the PGOU of Valencia, refusing the new location of Mestalla (Valencia Club de Fútbol) and other sport installations.
 - Petition by Rosario Valls Comes (association Antics propietaris del Nou Mestalla: former owners of the new Mestalla) (ES), on the PGOU of Valencia, refusing the new location of Mestalla (Valencia Club de Fútbol) and other sport installations.
 - Petition by Juan Jose Salvador Tena (association of Benicàssim citizens) (ES), on the construction of one golf course in a wetland.
 - Petition by Jose Roger Dols (Neighbours association of Sant Joan del Riu Sec, 144 members) (ES), on the PAI 04-UE-T and 13-UE-R in Castellon de la Plana.
 - Petition by neighbours associations "defenders of El Borseal" and "neighbours of Ribera" (ES), on the PAIs "Torre la Sal" and "Marina d´or-Golf".
 - Petition by .. (ES), on the construction of a golf course on a wetland in Benicàssim.
 - Petition by Odorina Tena Llorens, Uwe Jöns, Kerstin Jöns, Manuel Sanmiguel Rubio, Vicente Botella Tena (DE/ES), on the suggestion of different alternatives to the current route of the connection between PDAI (technical alternative of program for the development of composed interventions: Alternativa Técnica de Programa para el Desarrollo de Actuación Integrada) and the road N-340.
 - Petition by Neighbours Association "Partida Pitchell" and Neighbours Association "Camí Vell", Peníscola (ES), on the PGOU in Peníscola (Castellón, Spain).
 - Petition by affected parties by the eolic plan of the Valencian Community (EN), on the eolic plan of the Valencian Community.
 - Petition by (ES), on the unhealthy situation of the Hospital "Virgen del Consuelo" in

Valencia.

- Petition by Neighbours of Chamberí (a neighbourhood in Madrid) (ES), on the change of the urban plan in Chamberí.
- Petition by Sierra Oeste desarrollo S.O.S.tenible (ES), on the excessive urban plans in the West range in Madrid.
- Petition by neighbour's associations of Moralzarzal, Torrelodones, Rascafría, Las Rozas, Galapagar (ES), on the breaking of European legislation.
- Petition by neighbours of Rascafría (ES), on the inform of the PGOU in Rascafría (Madrid).
- Petition by Pablo González de Villaumbrosia García (ES), on the high-tension power lines.
- Petition by Ángel de Prada Solaesa in representation of "Association Escorial and surroundings" (ES), on the opposition against the PGOU in El Escorial, San Lorenzo del Escorial and Santa María de la Alameda (Madrid).
- Petition by Forest Rangers in Madrid (ES), on the prohibition of the Regional Government to the forest rangers to denounce urban development and environmental crimes.
- Petition by Neighbour's association Galapagar (Madrid) (ES), on the expedient 0258/2006.
- Petition by Ecologist association "Xoriguer" (ES), on the PGOU in Vila Joiosa (Villajoyosa, Alicante).
- Petition by Association "Save Mojácar and East Almería" (ES), on the devastating urban plans in a high ecological, cultural and landscaping level area.

PARLEMENT EUROPEEN

COMMITTEE ON PETITIONS
SECRETARIAT

Brussels, 27 February, 2007

Programme

Delegation to Spain (Madrid, Valencia, Andalucía)

27 February - 3 March

(Authorisation of the Bureau: 12 February, 2007)

<u>Members:</u>	Marcin LIBICKI Michael CASHMAN	(UEN, Poland) (PES, UK)
<u>Secretariat:</u>	Mr David Lowe, Mr Angel Ardaiz Egües,	Head of Secretariat Secretary
<u>Group Staff:</u>	Kjell SEVON Witold ZIOBRO	(Greens) (UEN)
<u>Interpreters:</u>	ZUBRZYCKA-PEREZ A. ZAPOLNIK M. ROSS K. Mc LAUGHLIN	PL/ES/EN (Team leader) PL/ES/EN EN/ES EN/ES

tel: 00 32 498 983 534. secretariat mission.

This visit is the third fact-finding mission dealing with Spanish land law and urban development projects conducted by the Petitions Committee. It was finally authorised by the Bureau of the European Parliament on February 12th 2007 having been agreed by the Petitions Committee on November 27th 2006. To emphasise the importance of the visit the two most senior members of the Committee are participating in it. Based on the large and growing number of petitions that the Committee on Petitions receives from Spain, members will be meeting with national, regional and local authorities which, each, have a responsibility for the problems faced by petitioners as well as for the solutions which must be found. Failure to find solutions cannot fail to have a negative impact on public confidence in the building of large 'urban' infrastructure projects which, in many cases, undermine the rights of European citizens - including of course Spanish citizens, to their legitimately acquired private property.

The role of the European Parliament is naturally related to defending and promoting the rights of European citizens as defined under the EU Treaty and to ensuring the proper application of EU law by member states and autonomous regions. As a result it will not be investigating allegations of corruption which, though widely reported in relation to many urbanisation projects, falls under the full competence of the Spanish authorities themselves, who are indeed acting in many areas to combat such threats. The existing infringement procedure, brought by the European Commission against Spain concerning the public procurement procedures linked to urbanisation programmes in the Valencian region, as reported on by Parliament, is an important development which is to be welcomed, but which remains the responsibility of the European Commission alone.

A report on the Valencian Land Law, and allegations of abuse, which followed the second fact-finding visit, was adopted by the European Parliament in December 2005 by 550 for, 45 against and 25 abstentions.

There is no doubt that this is a most important issue for many European citizens who are attracted by all that Spain has to offer who need to be assured that their rights to own their own property and to move freely with their families within Europe's frontiers are fully and completely respected. The protection of the fragile environment particularly though not exclusively in coastal areas, access to water and more transparent development criteria, mentioned in the above report, are also of concern to us.

This mission will meet with petitioners, national, regional and local authorities, and other interested parties in Spain. It plans to visit Madrid, Galapagar, Almeria, Albox, Orihuela, Alicante, Torrevieja, Rojales, San Miguel de Salinas, Catral, Tibi, Parcent, Bennisia, Benicasim, Oropesa and Valencia. Public meetings will take place in Benissa and Valencia.

The draft programme follows; it is subject to slight modification resulting from logistic constraints.

We shall prepare a report to the Petitions Committee and to the Bureau of the European Parliament summarising the findings of the visit and making recommendations.

Marcin Libicki.

Michael Cashman.

Programme

Tuesday 27 February 2007

- 14:35 Departure for Madrid. (Flight nr: IB 7791)
- 18h00 Meeting with national authorities regarding the new national framework legislation covering land use planning.
- 20h00 Meeting with EU Ambassadors for an exchange of views regarding current developments in relation to Land Law situation. (Hotel)

Overnight Madrid - Hotel Gaudi

Wednesday 28 February 2007

- 08.30 Breakfast meeting;
- 10:25 Departure for Almeria; (Flight nr.: IB 8592)
- on arrival, at 11:30 bus to be available for delegation
- 12h15 Meeting with Andalucian Regional Government Delegation in Almeria.
- 14h-16h Visit to sites in the Almeria area where EU citizens have been victims of illegal housing practices. (Albox, Almanzora Valley) - *by bus*
- 18h00 Meetings in Orihuela. with local petitioners (CLARO and others)
- 19h15 Departure *by bus* to Alicante:
- arrival +/- 20.30hrs

Overnight Alicante: Hotel Melia.

Thursday 1 March 2007

- 08.00 Breakfast Meeting (Hotel)
- 9h-11h00 Visit to areas south of Alicante province including: Torrevieja - Rojales , San Miguel de Salinas and Catral.
Return to Alicante - by bus
- 13h-14h Meeting with the Sindic de Greuges - Alicante
c/Pascual Blasco No 1.
- 14h-17h30 Visit to areas north of Alicante including Tibi, Parcent and Benissa.
-by bus

19-21h00 Meeting with petitioners and people affected by the Land laws.

Overnight Benissa: Casas de San Jaime.

Friday 2 March, 2007

9h00 Departure towards Valencia and Castellon Province visiting sites concerned by urbanisation projects which are the subject of complaints by EU citizens, including Javea. *-by bus*

11.30 Meeting with Architects, Lawyers & Property Developers -Valencia.

12.30 Arrival in Benicassim (Petition: 0470/05) and Oropesa (Petition: 0609/03, Plan R6-C; Road Cabanes-Oropesa; Poblado El Borseal) and Mestrets (Petition: 0609/03, PAI "Mestrets-Borriolenc)

13h00 Lunch with petitioners (?)

15h30 Departure to Valencia (Petitions: 609/03; 0651/06; 0875/05; 0999/06)

16h30 Official meetings with the Valencian authorities

19-21h Meeting with petitioners from the Valencian province.

Overnight Valencia

Saturday 3 March, 2007

08:00 flight to Madrid (flight nr: IB 8999)

09.45 Meeting with petitioners in Madrid EP Office (Paseo de la Castellana, 46, E-28046 Madrid). *10:00 bus to be available for delegation*

(Mr Libicki: flight back to Brussels at 12:20- flight nr:IB 3202)

10h30 -18h00 Visit to sites in the Madrid region which are the subject of petitions to the Committee (Petitions: 0504/04; 0773/06; 0838/05), notably Galapagar (Petition: 0258/06) area (eventual discussion with regional authorities on application of the land law)

Overnight : Madrid

David LOWE
Head of Secretariat
Committee on Petitions

HOTELS:

- **Madrid: Hotel Gaudi**
C/ Gran Vía, 9, (Madrid)
Tel. (00-34) 915312222, Fax: (00-34) 915315469
- **Alicante: Hotel Meliá Alicante**
Plaza Puerta del Mar, 3 Alicante, SPAIN 03002
Tel:(34)965205000- Fax:(34)965204756-
E-mail:melia.alicante@solmelia.com
- **Benissa: Cases de San Jaume**
Partida Paratella 44, 03720, Benissa/Alicante(Valencia)
Tel: (0034)966499075
Fax: (0034)966498208
- **Valencia: Beatriz Rey Don Jaime**
Avenida de Baleares 2, 46023 Valencia
Tel: (0034) 96 3375030 Fax: (0034) 96 3371572